

Autobusový výlet do Olešnice v O. h. a Dobrušky dne 23.9.2020

Středeční ráno slibovalo, že bude pěkný den. Po sedmé hodině ranní se začali scházet senioři, kteří projevili úmysl v tento den navštívit rozhlednu a zúčastnit se exkurze v pivovaru. Po delším čekání na autobus, který se tentokrát díky organizačnímu šumu trochu opozdil, všichni nastoupili a řidič pan Vavera nás bravurně dovezl včas k prvnímu cíli. Tím byla obec Olešnice v O. h.

Po vystoupení na místním náměstíčku jsme se přemístili k budově obecního úřadu. Zde jsme se rozdělili na tři skupiny. Vyžadoval to další průběh našeho zájmu. Chtěli jsme navštívit místní betlém a muzeum, kde jsou malé prostory a všichni bychom se tam nevešli. Proto jedna skupina vyrazila vzhůru po cestě směrem k rozhledně na Feistově kopci. Druhá skupina navštívila muzeum a třetí si šla prohlédnout mechanický Utzův betlém. Po prohlídce se skupiny z muzea a betlému prohodily.

Utzův betlém je nedokončené unikátní dílo místního občana, který nebyl vyučený řezbář, ale byl velice zručný a nápaditý. Dokázal rozpohybovat figurky daleko více, než jsou třeba na třebechovickém betlému. Museli jsme se obdivovat tomu, s jakou důmyslností je vše zhotoveno. Mechanika je navržena zcela originálně a tak, že zajišťuje postavičkám pohyb rukou, nohou, psovi i ocasem. Bohužel práci na tomto díle ukončila nešťastná nehoda, na následky které pan Josef Utz 4. listopadu 1944 umírá. Dílo zůstalo nedokončeno, jeho osud byl různě složitý, až se nakonec podařilo betlém restaurovat a vystavit pro širokou veřejnost.

Místní muzeum nabízí, krom krásného betlému z místního kostela, hlavně různé dobové exponáty z běžného života lidí na vesnicích. Mají zde i vzácné památky na některé občany obce a života v minulosti. Většina seniorů si připomněla svá dětská léta, při kterých se ještě zcela běžně s některými dnes již exponáty setkávali ve svém životě. Připomněli si činnosti lidí v horské vesnici v minulém a předminulém století.

Po prohlídce se obě skupiny vydaly též vzhůru k rozhledně. Mezi tím prvá skupina vystoupala přes 130 schodů na vrchol rozhledny, aby shlédla blízké i daleké obzory. Vrchol Vrchmezí, krajinu směrem k Rozkoši, Kudowu v Polsku, Stolové hory i rýsující se Krkonoše. Po chvíli kochání se rozhledem opět sestoupili dolů k patě rozhledny a po chvíli odpočinku a svačince z vlastních zásob se tato skupina vydala neznačenou cestou zpět do Olešnice. Sešli strání, z které byl vidět Panský kopec, který je hraniční mezi Českou a Polskou republikou, prošli kolem starobyklých chalup, které jsou udržované v původním stavu, cestou na mezi pěšiny našli houby. Prošli částí obce až na náměstí, kde tuto skupinu očekával průvodce, aby i jim ukázal a popovprávěl o historii betlému a obecního muzea. Po půl dvanácté hodině se postupně sešly všechny tři skupiny u autobusu a přešli do Dobrušky.

V Dobrušce byl zajištěn oběd v Pivovarské hospůdce s bowlingem. Tato hospůdka a celá stavba jsou jakési zastřešení pivovarských sklepů, které je historicky stále používáno. Po chutném jídle a dobrém moku jsme se odebrali na prohlídku pivovaru. Sestoupali jsme po hlubokém schodišti do pivovarských sklepů. Jejich část je přebudována na Pivovarskou sklepní restauraci. Vyšli jsme na pivovarském dvoře, kde si nás převzal náš průvodce. Seznámil nás s historií pivovaru, s jeho obnovou i jeho „černými pátky“. Tento pivovar je od r. 2015 kulturní památkou. Přešli jsme do sladovny, kde momentálně ještě nebyla výroba zahájena pro tuto sezonu. Slad se vyrábí za nižších teplot, proto zatím prostory slouží pro mini muzeum pivovarnických rekvizit a obrazárnu. Byli jsme seznámeni podrobně o procesu, kterým prochází zrna, aby se přeměnilo v produkt potřebný pro výrobu piva. Po prohlídce výstavky jsme se přemístili do varny piva. Zde je zcela zachovalé původní zařízení, které je i nadále používáno k výrobě piva. Po výkladu, jak vzniká tento mok a co je kolem toho práce a úkonů, co je třeba sledovat pro kvalitu piva, jsme opustili tyto prostory. Poté jsme prošli do poslední části pivovaru, kde se již uvařené pivo upravuje a skladuje. U každého zařízení nám byly podány informace, k čemu slouží a co se s pivem děje. Nakonec jsme viděli obří tanky, ve kterých pivo zraje, kde se uchovává před stáčením i stáčecí linku. Exkurze byla velice hodnotná, dozvěděli jsme se

mnoho nového a poznali jsme, že dobré pivo vyrobit je o kumštu a lásce k této práci. Nakonec si každý dle svých zájmů mohl koupit upomínkové předměty či některá lahvová piva tohoto pivovaru.

Po návratu opět sklepy a dlouhým schodištěm „na povrch zemský“ jsme usedli do autobusu a odjeli do Opočna. Zde jsme se rozešli každý dle svého zájmu; někteří posedět u kávy či občerstvení, někteří na procházku zámeckým parkem, někteří si jen tak užívali sluníčka na lavičce. Nakonec jsme se opět vydali v 17 hod. na zpáteční cestu. Pan Vavera se svým autobusem nás bezpečně a v pohodě dovezl zpět do Solnice, kde jsme se spokojeně rozešli do svých domovů.

Zapsal: L. Hradecký